

ΜΑΘΗΤΙΚΗ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Για τη διετία 2010-2011 οι δαπάνες για Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια μειώθηκαν κατά 15%, οι δαπάνες για τα έξοδα λειτουργίας των σχολείων κατά 35%-50%. Πέρσι κόπηκαν η δωρεάν μεταφορά μαθητών και η ενισχυτική διδασκαλία, δεν υπήρχε θέρμανση σε αρκετά σχολεία (σε μερικά ούτε καν καθαριότητα) και ανακοινώθηκε πρόγραμμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων, που, αν δεν το σταματούσαμε, θα οδηγούσε στο κλείσιμο 1.200 σχολείων πανελλαδικά.

Φέτος, εκτός από τα παραπάνω, στα περισσότερα σχολεία -για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες- δεν δόθηκαν βιβλία! Έγιναν μόνο 546 προσλήψεις εκπαιδευτικών, οι λιγότερες μετά την γερμανική κατοχή! Σύμφωνα με την απαίτηση της τρόικας για απόλυση όλων των συμβασιούχων του δημοσίου, θα απολυθούν οι περίπου 30.000 συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί (αναπληρωτές και ωρομίσθιοι), με αποτέλεσμα τεράστιες ελλείψεις καθηγητών. Αν αυτή η κυβέρνηση παραμείνει, σίγουρα θα ανακοινωθεί και νέο τεράστιο πρόγραμμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων. Αυτό πράγματι είναι ένα «νέο σχολείο», όπως διακηρύττει η υπουργός Παιδείας Διαμαντοπούλου, που δεν έχει καμία σχέση με το σχολείο που ξέραμε!

Το «νέο σχολείο» της Διαμαντοπούλου

Η κυβέρνηση, για να ξεπληρώσει το χρέος και να σώσει τους ξένους και ντόπιους τραπεζίτες-δανειστές, προχωρά στην κάθετη μείωση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία. Αυτό θα σημάνει μέσα σ' ένα-δύο χρόνια την κατάρρευση ολόκληρης της εκπαίδευσης. Αυτό είναι το περίφημο «νέο σχολείο» που διατυμπανίζει η Διαμαντοπούλου και που προσαθεί με διάφορα τρικ, όπως «η χρήση υπολογιστών», «η εισαγωγή νέας τεχνολογίας στα σχολεία», να το πασάρει σε μας και στους γονείς μας.

Το «νέο σχολείο» θα είναι ένα σχολείο που δεν θα ανήκει πλέον στο Δημόσιο, δεν θα χρηματοδοτείται παρά ελάχιστα από το κρατικό προϋπολογισμό και θα περάσει εξ ολοκλήρου στους υπερχρεωμένους Δήμους. Αυτό σημαίνει ότι όλα τα σχολεία δεν θα έχουν λεφτά για να λειτουργήσουν γιατί δεν θα έχουν λεφτά για να πληρώσουν τους καθηγητές, να πληρώσουν για θέρμανση-καθαριότητα, για βιβλία κ.λπ.. Έτσι:

α) Θα επιβληθούν ετήσια δίδακτρα από 1.000 ως 3.000 ευρώ ή τέλη εγγραφής και θα ζητάνε κάθε λίγο και λιγάκι έκτακτες εισφορές από τους γονείς για να καλύπτονται οι λειτουργικές δαπάνες. Τα βιβλία θα τα αγοράζουμε εμείς.

β) Μέχρι τώρα που το σχολείο ήταν δημόσιο, όλοι οι μαθητές πανελλαδικά διδάσκονταν στην ίδια τάξη τα ίδια μαθήματα και την ίδια ύλη. Τώρα όμως που τα σχολεία θα πρέπει να επιβάλλουν δίδακτρα και που θα ανήκουν στους δήμους, τα πράγματα θα αλλάξουν εντελώς. Αν οι μαθητές έχουν λεφτά, θα μπορούν να αγοράζουν όλα τα μαθήματα - διαφορετικά, μόνο όσα μαθήματα μπορούν και μόνο για όση ύλη αντέχει η τσέπη τους. Μ' άλλα λόγια, το σημερινό επίπεδο μόρφωσης θα μπορούν να το αγοράζουν μόνο όσοι έχουν πάρα πολλά λεφτά. Έτσι, θα δημιουργηθούν σχολεία πολλών κατηγοριών και το ίδιο θα συμβεί και μ' εμάς. Όσοι μαθητές έχουν λε-

φτά, θα μπορούν να τελειώνουν και το Λύκειο, όσοι έχουν λιγότερα μόνο το Γυμνάσιο, όσοι έχουν ακόμη λιγότερα μόνο το Δημοτικό ή ακόμη και αυτοί που τελειώνουν Γυμνάσιο, άλλοι θα μορφώνονται σε 4 μαθήματα, άλλοι σε 5, άλλοι σε 7, ανάλογα με τα λεφτά που έχουν να διαθέσουν.

γ) Οι μισθοί των εκπαιδευτικών θα μειωθούν στο μισό και ίσως πολύ πιο κάτω, με αποτέλεσμα να χάσουν το όποιο ενδιαφέρον τους για τη μόρφωσή μας. Επίσης, επειδή ο μισθός τους θα εξαρτάται από το πόσα λεφτά δίνουμε, θα «κυνηγάνε» τους πλούσιους μαθητές για να μπορούν να επιβιώσουν, ενώ θα διώχνουν όσους δεν έχουν πολλά λεφτά.

μισθοί των εργαζομένων στην καλύτερη περίπτωση πέφτουν στο μισό, η ανεργία φτάνει στο 26% και η πλειοψηφία αυτών που δουλεύουν είναι πλέον μερικής απασχόλησης. Και αυτό σημαίνει ότι σε λίγους μήνες δεν θα μπορούν να συντηρούν ούτε εμάς και εμείς θα πρέπει για να επιβιώσουμε να αναζητήσουμε δουλειά, όπου και αν τη βρούμε.

Έτσι, αν εφαρμοστούν δίδακτρα, αν αναγκάζομαστε έστω και ν' αγοράζουμε τα βιβλία, τότε η συντριπτική πλειοψηφία από εμάς απλά θα εγκαταλείψει το σχολείο και πολύ λίγοι, μόνο όσοι έχουν λεφτά, θα μπορούν να τελειώνουν κάποιες τάξεις του Δημοτικού ή του Γυμνασίου και μόνο οι πολύ πλούσιοι θα μπορούν να τελειώνουν και το Λύκειο.

Μια χώρα ζει και συντηρείται από τον πλούτο που παράγει. Και τα μέσα για να παράγει τον πλούτο της δεν είναι μόνο τα εργοστάσια, η γη, κ.α. αλλά και οι μορφωμένοι εργαζόμενοι που έχει. Τώρα με την κρίση καταστρέφεται και το τελευταίο κομμάτι της βιομηχανίας και της γεωργίας που έχει απομείνει και ταυτόχρονα η κυβέρνηση καταστρέφει και τη σημαντικότερη παραγωγική δύναμη της χώρας μας,

δηλαδή τους μορφωμένους εργαζόμενους. Με άλλα λόγια, σε λίγο θα γίνουμε μια εντελώς υπανάπτυκτη χώρα που όχι μόνο θα είναι εξαθλιωμένη, αλλά χωρίς καν η νεολαία της να έχει τη στοιχειώδη μόρφωση, θα είναι και μια χώρα στερημένη, μια χώρα χωρίς κανένα μέλλον.

Μας έχουν στήσει μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα και έχουν αρχίσει να μας γαζώνουν.

Όμως το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι δεν θα μορφωνόμαστε, αλλά ότι δεν έχουμε πλέον μέλλον. Δεν έχουμε κυριολεκτικά κανένα μέλλον. Τελειώνοντας το Λύκειο, καθένας από εμάς είτε πάει στο Πανεπιστήμιο ή αναζητήσει μια θέση εργασίας, και οι δύο επιλογές έχουν σήμερα αχρηστευτεί.

- ▶ Ταφόπλακα δημόσιας δωρεάν παιδείας
- ▶ Υποχρηματοδότηση από το κράτος, δίδακτρα, εισφορές γονιών, αγορά βιβλίων και λοιπού υλικού
- ▶ Κλείσιμο/συγχώνευση σχολείων, 60 μαθητές/τάξη
- ▶ Καλά σχολεία μόνο για τους πλούσιους
- ▶ Μειώσεις μισθών, απολύσεις, ελαστικές σχέσεις εργασίας εκπαιδευτικών
- ▶ Αύξηση μαθητικής διαρροής, υποβάθμιση μαθησιακής διαδικασίας, αμορφωσιά

δ) Τα σχολεία θα συγχωνεύονται συνεχώς, ενώ άλλα θα καταργούνται εντελώς, επειδή δεν θα μπορούν να τα συντηρούν ούτε οι Δήμοι ούτε να τα πληρώνουμε εμείς. Σαν αποτέλεσμα οι μαθητές ανά τάξη θα φτάσουν τους 60 και τους 80.

«Νέο σχολείο» μέσα στην απέραντη φτώχεια και εξαθλίωση

Τις τελευταίες τρεις δεκαετίες όλοι οι μαθητές τελείωναν λίγο-πολύ το Γυμνάσιο και το Λύκειο όχι μόνο γιατί οι εργαζόμενοι κατόρθωσαν να κατακτήσουν την τεράστια αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση, αλλά και γιατί οι γονείς μας σαν εργαζόμενοι έπαιρναν μισθούς που μπορούσαν από τη μια να μας συντηρήσουν και από την άλλη να καλύψουν τις όποιες δαπάνες απαιτούνταν ακόμη και γι' αυτό το δωρεάν σχολείο (τετράδια, φροντιστήρια κ.α.). Τώρα όμως οι

Πως να οργανώσουμε αποτελεσματικά τον αγώνα μας

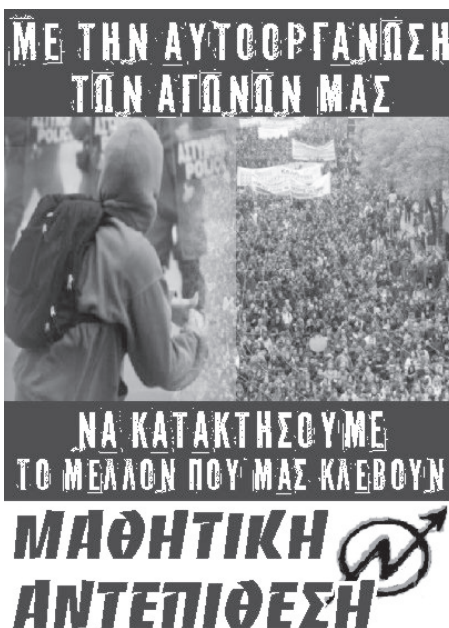
Σαν μαθητές πρέπει να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, πρέπει να οδηγήσουμε όλα τα σχολεία σε καταλήψεις διαρκείας μέχρι να πάρει πίσω η κυβέρνηση και τρώει τα σχέδια για το «νέο σχολείο», μέχρι να πάρει πίσω όλα τα μέτρα που μας απαγορεύουν να ζούμε. Καταλαμβάνουμε τα σχολεία μας για να τα κρατήσουμε ανοιχτά και για να πάρουμε πίσω την ζωή μας.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο αγώνας μας δεν αφορά μόνο τα βιβλία. Τα βιβλία είναι ένα σημαντικό ζήτημα αλλά όχι το μοναδικό. Εδώ παίζεται το αν θα έχουμε σχολείο, αν θα πληρώνουμε δίδακτρα, αν θα έχουν λεφτά και δουλειά οι γονείς μας για να μπορούμε να σπουδάσουμε, αν θα έχουμε μέλλον εμείς οι ίδιοι. Γι' αυτό να αγωνιστούμε μέχρι τέλους και με αποφασιστικότητα και μαχητικότητα, και χωρίς να «τσιμπάμε» στις υποσχέσεις των διευθυντών ότι «έρχονται σύντομα τα βιβλία» ή «τώρα που άρχισαν να έρχονται τα βιβλία δεν έχει νόημα να κάνετε καταλήψεις» και διάφορες άλλες τέτοιες μπουρδες.

— Να προχωρήσουμε άμεσα σε καταλήψεις σε όλα τα σχολεία (ήδη οι καταλήψεις έχουν ξεπεράσει τις 600 σε όλη την χώρα) και όπου δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε κατάληψη να κάνουμε τουλάχιστον αποχή από τα μαθήματα. Όπου μας σπάνε την κατάληψη να προχωράμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα σε νέα κατάληψη.

— Το να υπερασπιζόμαστε τις καταλήψεις δεν σημαίνει να μένουμε συνεχώς μέσα στο σχολείο με κλειδαμπαρωμένες τις πόρτες και να κοιτιόμαστε μεταξύ μας. Το ακριβώς αντίθετο, να βγούμε προς τα έξω, προς την συνοικία και την γειτονιά μας, να ενημερώσουμε τον κόσμο γιατί αγωνιζόμαστε. Δεν θα πρέπει να βαριόμαστε ή να αδιαφορούμε ή να φοβόμαστε να βγούμε προς τα έξω επειδή πιθανόν να υπάρξει κανένας πληρωμένος γονιός ή καθηγητής ή κανένας ηλίθιος που θα μας την πέσει. Το να ενημερώσουμε τον κόσμο για την

κατάσταση στα σχολεία, για τα σχέδια της κυβέρνησης να επιβάλλει δίδακτρα, να κλείσει σχολεία, είναι πολύ σημαντικό, είναι κάτι που φοβούνται η κυβέρνηση, η Διαμαντοπούλου, οι εισαγγελείς, οι διευθυντές. Γι' αυτό:

α) Να κρεμάσουμε πανό έξω από το σχολείο που να γράφουν όχι μόνο «κατάληψη» αλλά και τα αιτήματά μας.

β) Να βγάλουμε μια μικρή προκήρυξη και να την μοιράζουμε στον κόσμο μπροστά στο σχολείο μας αν είναι δυνατόν όλη την ημέρα. Για φωτοτυπίες να χρησιμοποιούμε τα φωτοτυπικά του σχολείου ή να πάμε στα φωτοτυπικά της γειτονιάς μας και να εξηγήσουμε γιατί αγωνιζόμαστε και να ζητήσουμε να μας βγάλουν δωρεάν ή τουλάχιστον φθηνά τις προκηρύξεις μας.

γ) Ακόμη και κάθε μέρα, ακόμη και τρεις φορές την ημέρα, να κάνουμε μικρές διαδηλώσεις στην γειτονιά του σχολείου μας, με όσους συμμαθητές μας μπορούμε, ακόμη και μόνο με πέντε για να ενημερώνουμε τον κόσμο και να τον καλούμε να συμπαρασταθεί στον αγώνα μας. Να πάμε σε ραδιοφωνικούς σταθμούς για να ζητήσουμε να μας βγάλουν σε εκπομπές.

δ) Να προχωρούμε σε κλεισίματα δρόμων ή σε οτιδήποτε άλλο για να δείχνουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε μέχρι τέλους.

ε) Να μην διστάσουμε να καλέσουμε για συμπάρασταση στην κατάληψη είτε τους φοιτητές είτε τους συλλόγους των καθηγητών είτε γονείς που είναι με το μέρος μας είτε όσους αγωνίζονται μέσα από τις λαϊκές συνελεύσεις ενάντια στα νέα μέτρα. Ο αγώνας μας είναι κοινός αγώνας όλων.

— Να οργανωθούμε όσο το δυνατόν καλύτερα και αυτό σημαίνει:

α) Να κάνουμε τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα γενική συνέλευση στο σχολείο μας όπου θα κάνουμε έναν απολογισμό του τι κάναμε όλη την εβδομάδα και θα συζητάμε πως θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας.

β) Να δημιουργήσουμε ένα **συντονιστικό κατελιμμένων σχολείων** (αλλά και σχολείων που πιθανόν να έχει σπάσει η κατάληψή τους). Είναι πολύ σημαντικό να βγάλουμε μία αφίσα και μία προκήρυξη με τα αιτήματά μας για να ενημερώσουμε όλοι την πόλη. Επίσης, ευθύνη του συντονιστικού είναι να βοηθά σχολεία που έχουν πρόβλημα ή απειλούνται με εισαγγελίες και αστυνομία: δηλαδή να οργανώσουμε καλύτερα την αλληλοβοήθεια που ήδη υπάρχει μεταξύ των σχολείων της ίδιας συνοικίας. Με το συντονιστικό πρέπει να προγραμματίζουμε τις διαδηλώσεις μας και να τις προπαγανδίζουμε όσο το δυνατόν καλύτερα στους μαθητές και στον λαό της πόλης μας. Με το συντονιστικό να απευθυνθούμε και στις φοιτητικές καταλήψεις αλλά και σε όποιον απεργεί ή αγωνίζεται για να διοργανώσουμε κοινές διαδηλώσεις.

— Να συμμετάσχουμε σαν κατελιμμένο σχολείο ή τουλάχιστον σαν μαθητές στις Λαϊκές Συνελεύσεις σε κάθε γειτονιά για να παλέψουμε μαζί με όλους τους αγανακτισμένους ενάντια στα νέα μέτρα αλλά και για να βρούμε συμμάχους στον αγώνα μας και συμπαραστάτες στις καταλήψεις μας.

ΧΙΛΗ: Εξέγερση για την Παιδεία

Αυτός είναι και ο δικός μας δρόμος

Ηνεολαία και οι εργαζόμενοι στη Χιλή δίνουν τους τελευταίους μήνες τη μεγαλύτερη τους μάχη μετά την πτώση της δικτατορίας του Πινοσέτ ενάντια στην κυβέρνηση του μεγαλοεπιχειρηματία Πινιέρα, για να μπει ένα τέλος στον απόλυτα ταξικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης και ζητώντας δημόσια, δωρεάν, καλής ποιότητας εκπαίδευση για όλους.

Η χούντα του Πινοσέτ (1973) είχε βάλει τέλος στις κατακτήσεις των εργαζομένων και άνοιξε μια περίοδο βίαιης επιβολής νεοφιλελεύθερων πολιτικών, που όχι μόνο δεν σταμάτησαν το 1990 με το θάνατο του δικτάτορα αλλά εντάθηκαν από τις μετέπειτα κυβερνήσεις. Τα τελευταία 30 χρόνια, η εκπαίδευση στη Χιλή λειτουργεί όπως μια οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση, επιδιώκοντας το μέγιστο κέρδος. Κεντρικό ρόλο σ' αυτό είχε η μεταφορά της ευθύνης χρηματοδότησης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην τοπική αυτοδιοίκηση, ενώ παρέχονταν και επιδοτήσεις σε ιδιωτικά σχολεία. Ενάντια σ' αυτό το μοντέλο εξεγέρθηκαν οι χιλιανοί μαθητές το 2006, στην «εξέγερση των πιγκουίνων», για ναβάλουν τέλος στους εκπαιδευτικούς νόμους της δικτατορίας του Πινοσέτ.

Η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης βρίσκεται στο 0,5% του ΑΕΠ, από τις χαμηλότερες στον κόσμο και η πανεπιστημιακή εκπαίδευση είναι πλήρως ιδιωτικοποιημένη. Μόνο το 25% της δημόσιας εκπαίδευσης βρίσκεται στα χέρια της τοπικής αυτοδιοίκησης, που αντιμετωπίζει ακραία υποχρηματοδότηση, ενώ το 75% είναι στα χέρια ιδιωτικών επιχειρήσεων. Κατά μέσο όρο, ένας φοιτητής πληρώνει για διδάκτρα 4.150 δολάρια. Το κόστος σπουδών ιατρικής ανέρχεται από 54 έως 77.000 δολάρια, της αρχιτεκτονικής από 37 έως 57.000... και η λίστα συνεχίζεται.

Η κυβέρνηση Πινιέρα επεδίωξε να «μεταρρυθμίσει» το σύστημα με την παραπέρα ιδιωτικοποίηση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στη μετα-δευτεροβάθμια εκπαίδευση (τεχνική και πανεπιστημιακή), η κυβέρνηση

επέτρεψε μια σταθερή αύξηση στα διδάκτρα, με αποτέλεσμα οι φοιτητές να πληρώνουν κατά μέσο όρο 630 δολάρια το μήνα (από τα μεγαλύτερα ποσά στον κόσμο και ενώ ο βασικός μισθός είναι 320 δολάρια). Οι εργατικές οικογένειες δεν μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους ή χρεώνονται για μια ζωή για να σπουδάσουν έστω και ένα. Οι πόρτες είναι ανοιχτές στις τράπεζες, που παρέχουν **άφθονα φοιτητικά δάνεια**. Το επιτόκιο ενός φοιτητικού δανείου κυμαίνεται γύρω στο 6%, το διπλάσιο ενός στεγαστικού. Αυτό το εκπαιδευτικό χρέος αγγίζει τα 2,4 δις δολάρια. Έτσι, η ταξική διαίρεση της εκπαίδευσης είναι εξαιρετικά έντονη. Οι μαθητές από την εργατική τάξη λαμβάνουν μια υποτυπώδη εκπαίδευση χαμηλής ποιότητας σε όλες τις βαθμίδες και στα υποχρηματοδοτούμενα δημόσια πανεπιστήμια, όπου προετοιμάζονται για μια ζωή ανειδίκευτης, χαμηλόμισθης και επισφαλούς απασχόλησης ή ανεργίας.

Στο φοιτητικό και μαθητικό κίνημα πάνω από 500 καταλήψεις λειτουργήσαν ως κέντρα αγώνα. **Μέσα από πλατιές μορφές αυτοοργάνωσης (γενικές συνελεύσεις, συντονιστικά καταλήψεων) και δημοκρατικής συγκέντρωσης του αγώνα τους (επιτροπές εκλεγμένων αντιπροσώπων) και χρησιμοποιώντας ριζοσπαστικές μορφές πάλης,** όπως κατα-

λήψεις διαρκείας, μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις σε όλες τις μεγάλες πόλεις (μόνο στην πρωτεύουσα Σαντιάγο οι διαδηλωτές έφτασαν το 1 εκατομμύριο στις 21/8, ημέρα δράσης για την παιδεία), συνεντεύξεις τύπου όπου καλούσαν σε συμπάρασταση όλη την κοινωνία, κλεισίματα δρόμων, οδοφράγματα, καταλήψεις σε κυβερνητικά κτίρια και στα γραφεία των δύο μεγάλων κομμάτων, συμβολικές καταλήψεις σε ΜΚΟ (πχ. UNICEF), απεργία πείνας μαθητών, μαζικές δράσεις αντιπληροφόρησης ενάντια στην προπαγάνδα των ΜΜΕ κ.α., το κίνημα κατάφερε να ισχυροποιηθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις όχι μόνο για συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις, αλλά και για να ρίξει την ίδια την κυβέρνηση και να φέρει συνολικές αλλαγές στην χιλιανή κοινωνία.

Γρήγορα τα βασικά αιτήματα των μαθητών/φοιτητών (μειωμένο εισιτήριο στα μέσα μεταφοράς όλο τον χρόνο, κρατικοποίηση των ιδρυμάτων, χρηματοδότηση για την εκπαίδευση και κατεύθυνση των πόρων στις κτιριακές υποδομές που είχαν πληγεί από τον περσινό σεισμό) ενοποιήθηκαν στην **άμεση αλλαγή του συντάγματος**, για να διατυπωθεί σ' αυτό η εγγύηση του δικαιώματος στην εκπαίδευση και η υποχρέωση του κράτους να την εξασφαλίζει.

Ο Νέος Νόμος για τα Α.Ε.Ι.

Ο νέος νόμος για τα ΑΕΙ ενάντια στον οποίο αγωνίζονται με καταλήψεις οι φοιτητές, προβλέπει ότι και τα πανεπιστήμια θα πάψουν να είναι κρατικά, ότι θα γίνουν οικονομικά ανεξάρτητα από τον κρατικό προϋπολογισμό και θα πρέπει να βρискουν λεφτά από μόνα τους για να λειτουργούν. Έτσι:

Θα καθιερωθούν ετήσια δίδακτρα 5.000 έως 10.000 ευρώ, τέλη εγγραφής, ενώ τα βιβλία, η σίτιση κ.α. θα πάψουν να είναι δωρεάν και θα πρέπει να πληρώνονται από τους φοιτητές.

Ενώ μέχρι τώρα ένας φοιτητής διδάσκονταν υποχρεωτικά για 4 έως 6 χρόνια μια επιστήμη (Μαθηματικά, Φυσική, Ιατρική, Νομική, Ιστορία κ.α.) τώρα που υποχρεωτικά θα αγοράζει μαθήματα, ανάλογα με τα λεφτά που έχει θα μπορεί να σπουδάξει για ένα χρόνο ή για δύο και αν είναι πολύ πλούσιος για 3, 4 ή 5 χρόνια. Πάντως, η πλειοψηφία αυτών που θα μπαίνουν στο Πανεπιστήμιο δεν θα ολοκληρώνουν μια επιστήμη, παρά μόνο θα παίρνουν μια γεύση της, τελειώνοντας το πολύ σε δύο ή τρία χρόνια. Μόνο όσοι έχουν πολλά λεφτά θα μπορούν να σπουδάσουν ολόκληρη την επιστήμη.

Τρίτον, μέχρι τώρα ένας φοιτητής που τελείωνε μια σχολή έπαιρνε ένα πτυχίο π.χ. μαθηματικού ή νομικού, και κανένας δεν μπορούσε να του το αφαιρέσει, ενώ όλοι οι εργοδότες ήταν υποχρεωμένοι να τον πληρώνουν ένα μισθό με βάση το πτυχίο του. Με το νέο νόμο δεν θα υπάρχουν πτυχία, δεν θα βγαίνει κανείς μαθηματικός, νομικός, γιατρός κ.α., και το μόνο που θα έχει κάποιος στα χέρια του θα είναι ένα πιστοποιητικό με έναν αριθμό ανάλογο με τα μαθήματα που θα μπορέσει να

αγοράσει. Έτσι θα υπάρχουν 40 κατηγορίες π.χ. «μαθηματικών» και κανένας απ' αυτούς δεν θα αμείβεται όπως σήμερα ένας μαθηματικός.

Τέταρτον, επειδή το πανεπιστήμιο παύει να είναι δημόσιο και μετατρέπεται σε ένα μεταλυκειακό σούπερ μάρκετ που πουλάει «γνώσεις», αυτόματα οι φοιτητές γίνονται πελάτες-αγοραστές «γνώσεων». Γι' αυτό και η Διαμαντοπούλου, για να εφαρμόσει τον νόμο, κατάργησε πλήρως το Πανεπιστημιακό Άσυλο. Το πανεπιστημιακό άσυλο, παρ' όλες τις συκοφαντίες που έχει δεχτεί, ουσιαστικά προστάτευε τρεις μεγάλες κατακτήσεις του εργατικού και του νεολαιίστικου κινήματος στη χώρα μας: Το Δημόσιο Δωρεάν Πανεπιστήμιο, την διδασκαλία των προοδευτικών και αριστερών αντιλήψεων στις επιστήμες, ο φοιτητικό συνδικαλισμό και τις φοιτητικές κινητοποιήσεις.

Δεν υπάρχει μέλλον για μας

Όσοι πάνε να εργαστούν, θα βρεθούν μπροστά στο τείχος της ανεργίας. Σήμερα, η ανεργία στους νέους κάτω των 25 ετών φτάνει το 45%, δηλαδή σχεδόν ένας στους δύο νέους είναι άνεργος και σε λίγο καιρό θα μεγαλώσει ακόμη περισσότερο. Όποιος τυχερός βρει δουλειά, δεν σημαίνει ότι θα είναι με κανονική απασχόληση, δηλαδή 8ωρη εργασία και 5 μέρες την εβδομάδα, αλλά θα δουλεύει με μερική απασχόληση, για μερικές ώρες και όποτε του καπνίσει του εργοδότη. Οι λίγοι υπερτυχεροί που θα βρουν κανονική απασχόληση θα πληρώνονται με έναν μισθό των...

480 ευρώ το μήνα καθαρά στο χέρι.

Αυτό ορίζει ο πρόσφατος νόμος για τις εργασιακές σχέσεις που ψήφισε η δωσίλογη κυβέρνηση του Παπανδρέου.

Όμως, δεν είναι μόνο η ανεργία, η υποαπασχόληση και οι μισθοί φτώχιας που μας περιμένουν. Ο υπουργός Υγείας Λοβέρδος, προχωρά στις συγχωνεύσεις-καταργήσεις νοσοκομείων και στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Ανακοίνωσε ότι μόνο τα μισά νοσοκομεία θα παραμείνουν και επιβάλλει ακόμη και για άνεργους και φτωχούς εισιτήριο για να εξετάζονται από γιατρό νοσοκομείου και κόστος 100, 200 ή και παραπάνω ευρώ για κλασικές εξετάσεις (ακτινογραφίες, εξετάσεις αίματος κ.λπ.). Ακόμη κι αν είσαι ασφαλισμένος, αν δεν έχει λεφτά θα πεθάνεις στο δρόμο.

Και βέβαια καταργείται για μας η κοινωνική ασφάλιση. Με τους νόμους που έχει ψηφίσει αυτή η κυβέρνηση τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, στην καλύτερη περίπτωση θα βγαίνουμε στη σύνταξη μετά τα 67-68, ενώ το ύψος της σύνταξής μας δεν θα ξεπερνά τα 100-300 ευρώ. Αυτά προς το παρόν γιατί η κυβέρνηση οδηγεί συνειδητά όλα τα ασφαλιστικά ταμεία στην χρεοκοπία, δηλαδή στην κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης που κάνει ανθρώπινη —όσο γίνεται— αυτή την κοινωνία.

Είτε σπουδάσουμε είτε θελήσουμε να εργαστούμε άμεσα, το σίγουρο είναι ότι δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτε. **Η κυβέρνηση, το καπιταλιστικό σύστημα δεν μας προσφέρουν κανένα μέλλον.** Μας έχουν στήσει μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα και μας πυροβολούν.

Αυτή η κυβέρνηση είναι η πιο μισητή που υπήρξε ποτέ, για τα θανατηφόρα μέτρα που έχει εφαρμόσει. Το αποδεικνύουν όλες οι μικρές και μεγάλες απεργίες, οι μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις, οι πολυάριθμοι αγώνες, οι συγκρούσεις με την αστυνομία τα τελευταία δύο χρόνια. Αποκορύφωμα ήταν το «κίνημα των αγανακτισμένων» με τον αποκλεισμό της Βουλής από 500.000 αγανακτισμένους και την διήμερη γενική απεργία στις 28-29 Ιούλη, ενάντια στην ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου, που συνοδεύτηκε με τις διήμερες συγκρούσεις με την αστυνομία, δεκάδων χιλιάδων νέων και εργαζομένων. Το αποδεικνύουν οι σημερινές φοιτητικές και μαθητικές καταλήψεις αλλά και οι νέοι μαζικοί αγώνες που θα έρθουν από την αγανάκτηση και οργή που προκαλούν τα μέτρα.

Αυτή η κυβέρνηση και οι βουλευτές της στηρίζονται μόνο στην αστυνομία, τα ΜΑΤ, τους εισαγγελείς, τους τοκογλύφους-δανειστές. Ας μην έχουμε καμία αυταπάτη. Δεν πρόκειται να κάνει πίσω αν δεν την συντρίψουμε με τον αγώνα μας. Και μπορούμε να την συντρίψουμε.

Όλοι στις λαϊκές συνελεύσεις συνοικιών ενάντια στα νέα μέτρα κυβέρνησης-Τρόικας

Τον Μάιο του 2010 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ υπέγραψε τη συμφωνία υποδούλωσης στους δανειστής-τοκογλύφους, το γνωστό «Μνημόνιο», και φέτος τον Ιούνιο, παρά τον αγώνα των «αγανακτισμένων», ψήφισε ακόμη μια πιο δυσβάσταχτη συμφωνία, το λεγόμενο «Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα». Τις τελευταίες δύο εβδομάδες, τα ντόμπερμαν της Τρόικας και η δωσίλογη κυβέρνηση έχουν προχωρήσει **σ' έναν κατακλυσμό και νέων μέτρων**, υποτίθεται για να πάρουμε την 6η δόση.

Με αυτά τα νέα μέτρα μειώνουν ακόμη περισσότερο τους μισθούς:

1. Κατά 10% λόγω της φοροεπιδρομής: αύξηση των φόρων στα διάφορα προϊόντα, αύξηση του φόρου που πληρώνουν κάθε χρόνο οι εργαζόμενοι λόγω μείωσης του ετήσιου αφορολόγητου από 12.000 σε 5.000 (με άλλα λόγια θα πληρώνουν φόρο ακόμη και αυτοί που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας!!!), έκτακτη εισφορά στα εισοδήματα ίση με το 1 έως 2% των ετήσιων εισοδημάτων, αύξηση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης (αν βέβαια έχουμε πλέον λεφτά για να αγοράζουμε πετρέλαιο και να ζεσταίνουμε τα σπίτια μας), κ.α.

2. Κατά 4% λόγω της έκτακτης εισφοράς στα ακίνητα, που θα πληρωθεί μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ.

3. Κατά 20% οι μισθοί όλων των δη-

μοσίων υπαλλήλων με βάση την απόφαση της κυβέρνησης ενώ στον ιδιωτικό τομέα δεν χρειάζεται να πάρει κανένα μέτρο η κυβέρνηση μια που εκεί οι εργοδότες αποφασίζουν αυθαίρετα να μειώσουν τους μισθούς (εκμεταλλευόμενοι τον φόβο της ανεργίας) κατά 10 ή 20 ή ακόμη και κατά 30%.

4. Μέχρι το 2015 θα απολυθεί περίπου το ένα τρίτο όσων συνολικά εργάζονται στον δημόσιο τομέα και στους δημόσιους οργανισμούς/επιχειρήσεις. Δηλαδή θα απολυθούν πάνω από 250.000 εργαζόμενοι από το δημόσιο και η αρχή γίνεται με την άμεση απόλυση 30.000 εργαζομένων, που υποτίθεται θα μπουκ σε καθεστώς εργασιακής εφεδρείας για ένα χρόνο, παίρνοντας περίπου 500-600 τον μήνα, προτού απολυθούν οριστικά.

Με το Μνημόνιο πέρα από το κόστος των δαπανών για Παιδεία-Υγεία-Ασφάλιση, οι μισθοί εργαζομένων/συνταξιούχων μειώθηκαν κατά 20-30%. Με το Μεσοπρόθεσμο και τα νέα μέτρα προβλέπεται να μειωθούν επιπλέον κατά 35-40%. Αν λοιπόν περάσουν και τα νέα μέτρα οι μισθοί θα μειωθούν συνολικά κατά 55-70%. Δεν μιλάμε για φτώχεια αλλά για την απόλυτη εξαθλίωση.

Όμως αυτά τα μέτρα δεν θα είναι και τα τελευταία αφού σε λίγους μήνες θα πουν ότι δεν βγαίνουν και θα πάρουν και άλλα μέτρα, και άλλα μέτρα... μέχρι την τελική εξόντωσή μας!

Τι πρέπει να κάνουμε οι μαθητές

Σε πολλές γειτονίες έχουν αρχίσει να σχηματίζονται κινήσεις «αγανακτισμένων» ενάντια στα νέα μέτρα. Ο στόχος τους είναι να ενημερώσουν τον κόσμο για τα νέα χαράτσια κυβέρνησης-Τρόικας, να δημιουργήσουν λαϊκές συνελεύσεις και να προχωρήσουν στην οργανωμένη άρνηση πληρωμής των χαρατσιών. Σαν μαθητικό κίνημα καταλήψεων δεν πρέπει να μείνουμε αδιάφοροι απέναντι σε αυτές τις προσπάθειες. Πρέπει να καλέσουμε τους μαθητές να συμμετάσχουν σε τέτοιες λαϊκές συνελεύσεις, στις διάφορες συνοικιακές διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες στις εφορίες και στα υποκαταστήματα της ΔΕΗ αναδεικνύοντας τα αιτήματά μας και παλεύοντας μαζί με τους εργαζόμενους ενάντια στην πληρωμή των χαρατσιών. Αυτό θα μας δώσει την δυνατότητα να κάνουμε γνωστά τα αιτήματά μας και να βρούμε συμμάχους στον αγώνα μας και στις διάφορες απόπειρες της κυβέρνησης, των διευθυντών και των εισαγγελέων να σπάσουν τις καταλήψεις μας. Ταυτόχρονα με τον αγώνα για να μην πληρωθούν τα χαράτσια θα προστατεύσουμε το εισόδημα των γονιών μας, την ίδια μας την ζωή.

Π' αυτό λοιπόν πρέπει συμμετάσχουμε ενεργά και με μαχητικότητα στις Λαϊκές Συνελεύσεις στις διάφορες συνοικίες και στον αγώνα να μην πληρωθούν τα νέα χαράτσια.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Τηλέφωνο: 6978254992 | e-mail: mathitikiantepithesi@yahoo.gr | mathitiki-antepithesi.blogspot.com

